

SZABÓ-KISS BEÁTA, DEÁK CSABA

A szigetszentmiklósi egyházközség életébe hat évvel ezelőtt csatlakoztunk a férjemmel. Ez a hat év talán nem tűnik soknak, a közösség életében mégis óriási változások történtek, és nem csupán az építkezésekre, felújításokra gondolok. Figyelemmel kísérhettük, hogyan alakul a szervezőlelkészség egyházközséggé, láthattuk, hogy hétről hétre egyre több középkorú és fiatal házaspár jelent meg a szertartásokon, és azt, hogy miként bővült a hívek száma egyre több kisgyerekekkel.

Templomunkban ugyanis az elmúlt években látványosan megnőtt a kisgyermekek száma, akiket szüleik nem csupán megkereszteltek, hanem gyakorló vallásos életre nevelnek. A szertartások így nálunk megtelnek élettel. Számunkra mindez reményt ad, hiszen tudjuk, hogy valaki tovább viszi őseink munkáját.

www.miklosigorogok.hu

Bemutatkozik a szigetszentmiklósi egyházközség

Tekintsünk vissza kicsit a város és a közösség múltjára! A görögkatolikusság Szigetszentmiklóson nem új keletű dolog, hiszen amióta megalapították a várost, a görögkatolikusok folyamatosan jelen vannak, ha csak elenyésző számban is.

Magát a várost már az Árpád-korban keleti szertartású keresztények alapították, mint ahogy azt a Szent Miklós név és a legújabbban végzett ásatások, régészeti leletek is feltárták és nyilvánvalóvá tették. Azóta a város többször kihalt, elnéptelenedett, majd újra benépesült vallásilag különböző összetételű emberekkel. Nagyobb tömegben az 50-es, 60-as években költöztek görögkatolikusok a szegénységtől menekülve, a jobb megélhetés reményében Csepel-szigetre az ország keleti végéből. Jó részük „latinizálódott”, illetve vallásilag közömbössé lett, s csak egy kis rész őrizte meg gyökereit. Az elmúlt tíz-tizenöt évben érkeztek ide nagyobb számban főként fiatal görögkatolikus párok, családok Budapestről, illetve Szabolcs, Borsod, Hajdú-Bihar megyékből.

A szervezőlelkészséget 2004-ben alapította dr. Keresztes Szilárd megyéspüspök, és Nagy István atya gondjaira bízta, majd a jelenleg is itt szolgáló Deák Csaba atya vette át a feladatot. Az alapozó, előkészületi munkák már évtizedekkel korábban elkezdődtek, például Mosolygó Béla és Prodán Gábor atyáknak köszönhetően.

Tizenegy éves szervezőlelkészségi küzdelem, státusz után 2015. október 1-jei hatállyal alakult meg az egyházközség, mivel időközben minden előzetes reménykedésünket felülmúlva lett templomunk, parókiánk, közösségi termünk, és a közösség is gyarapodott.

Egyházközségünkön belül két „misézőhely” van egyelőre, Szigetszentmiklós és Szigethalom községekben saját templommal, de idetartozik Csepel-sziget keleti fele is (Ráckeve, Szigetbecse, Szigetszentmárton, Szigetcsép községekkel).

SZERTARTÁSREND:
Hétköznaponként este 17.30-tól,
vasárnaponként 9 órától Szigethalmon,
11 órától Szigetszentmiklóson
vannak Szent Liturgiák és vecsernye,
illetve a filiában utrenye.
Böjti időszakokban és jeles hónapokban
paraklisz, Akathisztosz, nagyböjti utrenye
hajnalban, illetve előszenteltek liturgiája
lelkigyakorlatos
sorozatbeszédekkel.

A legutóbbi – eléggé szerencsétlenül sikerült – népszámlálás adatai alapján közel ezren vallották magukat görögkatolikusnak ezen a területen. Ebből körülbelül négyszáznak van valamilyen kapcsolata az egyházközséggel. Vasárnaponként a két templomunkban Szent Liturgián résztvevők száma hatvan és száznegyven fő között ingadozik. Persze ezt nehéz megmondani, mert nagy az átfedés a csepeli görögkatolikus parókiával, hiszen abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy tíz kilométeres körzetben négy templomunk is van, és ezek mindegyikében van minden vasárnap és ünnepnap Szent Liturgia, különböző időpontokban.

Közösségünk a város életében is aktív szerepet játszik. A városi tévének, újságoknak, internetes felületeknek, óriáspalakaton való megjelenési lehetőségeknek köszönhetően eléggé erőteljes a görögkatolikus jelenlét. A városi és ökumenikus rendezvények állandó résztvevői és szervezői vagyunk (ünnepségek, gasztronómiai, kulturális összejövetelek, húsgész napja, ökumenikus ima- és bibliórák hete, utcai evangelizáció stb.).

Egyházközségünkben folyamatosan azon fáradozunk, hogy közösségi életünket minél színesebbé, tartalmasabbá tegyék a különböző programok, összejövetelek, utazások. Évi rendszerességgel zárandoklatokat szervezünk Máriapócsra és Mátraverebély-Szentkútra, külön gyalogos zárandoklatot nőknek a Budai-hegyekbe, és minden évben két héten át körbeimádkozva kis hazánkat útra kelnek a férfiak is az APAFI zárandoklat keretében. Külön hangsúlyt fektetünk a közösség összekovácsolására, a gyerekek minél szélesebb körű bevonására, ezért minden évben a templomkertben rendezzük meg a pünkösdi pikniket, vagyis családi és gyermeknapot az ünnep második napján, Szent Piroska-nap környékén templombúcsút tartunk, karácsony előtti szombaton pedig megtartjuk a szegények karácsonyát, amelyen belül élőbetlehem és szálláskeresés is van. Alkalmanként, általában a hónap első szombatján VITHEO-téka néven filmklubot tartunk, de az elmúlt években volt felnőtt hittan is, ami valószínűleg az idén játszóházzá alakul, ahol minden korcsoport talál magának társasjátékot.

Nagyjából hatvan-hetven hittanosunk van, akik hetente 18-20 hittanóra járnak. Két-három évente elsőáldozási felkészítő csoportok is indulnak, ezenkívül jegyesoktatások, felnőtt keresztes felkészítők és lelki beszélgetések változó időpontokban, egyénenként, személyre szabva. Közösségünk igyekszik nagy hangsúlyt fektetni a szegény gondozásra, karitatív feladatok ellátására, ennek érdekében állandó segítséget verbuválni, ami általában sikerül is, hiszen jó szándékú emberekből nem szenvedünk hiányt.

A szomszédos csepeli egyházközséggel nagyon jó kapcsolatban vagyunk, sokat találkozunk, de voltunk már vendégségben a dunajvárosi görögkatolikus közösségnél, és a legutóbbi templombúcsún ők is meglátogattak minket.

Szigetszentmiklósi templomunk és szigethalmi kápolnánk, úgy gondolom, külön részt érdemelnek, hiszen az elmúlt években óriási változáson mentek keresztül, ami mostanában érte el a csúcspontot. Hosszas előkészületek és küzdelmek után ugyanis az idén végre sikerült elkezdenünk az immár életveszélyes állapotba került, eleve romosan megvásárolt kistemplomunk külső felújítását és állagmegóvását. Reményeink

szerint még az idén ez be is fejeződik, és karácsonyra már egy megújult barlang (templom) fogadhatja a születendő Megváltót.

A szigetszentmiklósi templomot 2008-ban vásároltuk meg a helyi római katolikus egyházközségtől Nagy István atya leleményességének, valamint az egyházmegye, a város és a nagylelkű helyi hívek segítségével köszönhetően. Azóta folyamatos az átalakítása, felújítása (padok felújítása, padfűtés kiépítése, nyílászárók javítása, felújítása, cseréje, vizesblokk, sekrestyerialakítás, toronyszaluk cseréje, világítás korszerűsítés stb.). Jelenleg a teljes külső felújítás zajlik: új kupolát, toronysisakot, hajótetőt és külső, színes burkolatot kap majd templomunk.

Manapság többször hallunk olyan esetről, amikor a templomot átváltoztatják bevásárlóközponttá. Nos, Szigethalmon éppen az ellenkezője történt, kápolnánkat húsz évvel ezelőtt egy lapos tetős, „sztálinbarokk” ÁFÉSZ boltból alakították ki a leleményes szigethalmi hívek és parókusok, Prodán Gábor atya. Ekkor kapott új nyeregtetőt és egy kicsi tornyot haranggal, így azóta is kedves, városszéli imahelye a helybeli görögkatolikusoknak, és minden

jó szándékú, istenkereső embernek.

A parókia kialakítása sem volt egyszerű feladat. 2011-ben sikerült megvásárolnunk a templomtól nem messze, egy csendes kis zsákutcában, egy 640 m²-es telken fekvő, kb. 134 m² alapterületű kertes családi házat. Ennek szuterénjában kapott helyet 50 m²-en a közösség lelkes férfi tagjai által megálmodott és kialakított közösségi és hittanterem.

A közösségen belül természetesen különböző nehézségekkel is szembe kell néznünk: leginkább az emberi közömbösséggel és kényelmességgel. Ezenfelül az agglomerációs és alvóvárosi nehézségek: az emberek sokat utaznak, korán kelnek, későn érnek haza, hétvégén fáradtak, kiszámíthatatlan és állandóan változó munkabeosztás stb. Nagyon nehéz fix időpontokat találni a közösségi találkozásokra.

Ennek ellenére úgy gondolom, hogy egy fejlődő, épülő közösség vagyunk. A fiatalság lendületet ad, az éneklés pedig, amit folyamatosan egyre szebbé csiszolunk, megkoronázza a szertartásokat.

